

20 LAT UNEP/GRID-WARSZAWA

Na mocy porozumienia pomiędzy agencją UNEP (United Nations Environment Programme) a Ministerstwem Środowiska 17 września 1991 roku powołano Centrum Informacji o Środowisku UNEP/GRID-Warszawa – Zakład Narodowej Fundacji Ochrony Środowiska. Działa ono jako jeden z ośrodków sieci GRID (Global Resource Information Database) utworzonej w celu wzmocnienia efektywnego zarządzania zasobami środowiska naturalnego na poziomie krajowym, regionalnym i globalnym. Warszawskie centrum zajmuje się pozyskiwaniem, przetwarzaniem i udostępnianiem informacji o środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem informacji przestrzennej oraz upowszechnianiem zastosowań GIS i technologii informacyjnych jako rozwiązań wspomagających zarządzanie środowiskiem. W swojej 20-letniej historii Centrum zajmowało się m.in. popularyzacją technologii geoprzestrzennych w gminach (Akademia INSPIRE), w szkołach (Akademia EduGIS, Nawigacja w plecaku) czy w instytucjach zajmujących się ochroną środowiska (np. w ramach programu CASCADOSS dotyczącego wolnego oprogramowania). Obecnie jest także członkiem konsorcjum prowadzącego na zlecenie GUGiK szkolenia dla administracji nt. wdrażania dyrektywy INSPIRE oraz krajowej infrastruktury informacji przestrzennej.

ŹRÓDŁO: CENTRUM
UNEP/GRID-WARSZAWA, JK

CZTERY ORGANIZACJE POŁĄCZYŁY SIŁY

Największe krajowe organizacje skupiające geodetów i kartografów podpisały 9 września w Warszawie porozumienie o współpracy. W siedzibie NOT przy ul. Czackiego zebrał się przedstawiciele: Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Polskiej Geodezji Komercyjnej, Geodezyjnej Izby Gospodarczej oraz Stowarzyszenia Gispol. W czasie spotkania uzgodniono końcowy tekst dokumentu. Podstawowymi celami porozumienia są współpraca i współdziałanie w zakresie:

1. tworzenia i opiniowania projektów przepisów prawa w dziedzinie geodezji i kartografii, w tym katastru nieruchomości oraz standardów zawodowych,
2. samorządu zawodowego geodetów,
3. stworzenia wspólnego kodeksu etyki zawodowej geodety obowiązującego na terenie Polski,
4. opracowywania systemu kształcenia i doskonalenia zawodowego geodetów i kartografów,
5. wymiany doświadczeń dotyczących branżowej współpracy zagranicznej,
6. opracowywania i wdrażania systemu promocji zawodu geodety na terenie kraju,
7. innym niż wyżej wymienione, a uznanym przez wszystkie strony porozumienia za ważne dla państwa polskiego oraz zawodu geodety i kartografa.

Strony porozumienia uznają rolę i funkcje centralnego organu administracji państwowej w zakresie geodezji i kartografii, jednocześnie deklarują dążenie do wzmocnienia branży geodezyjnej. Do realizacji wytyczonych zadań będą powoływane zespoły problemowe. Dokument jest następstwem listu intencyjnego o współpracy i ochronie interesów zawodowych geodetów i kartografów, który te organizacje podpisały w lutym 2004 roku w Katowicach. W najbliższym czasie określone zostaną szczegółowe zasady współdziałania i najpilniejsze zadania. Porozumienie podpisali prezesi: SGP Stanisław Cegielski, PGK Waldemar Klocek, GIG Bogdan Grzechnik oraz Gispol Jolanta Łukowska.

Tekst i zdjęcie JERZY PRZYWARA

KRYSTYNA PODLACHA (1934-2011)

W wieku 77 lat, po ciężkiej chorobie, 4 września zmarła wieloletnia kierowniczka Zakładu Kartografii w Instytucie Geodezji i Kartografii, autorka i współautorka licznych prac naukowych, a także instrukcji i wytycznych technicznych (m.in. O-2, K-3, K-1.6). Pochodziła z Przemysła. Studia ukończyła na Politechnice Warszawskiej, na kierunku geodezja i kartografia. Stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego uzyskała na WGiK PW.

Jej praca doktorska (1967 r.) dotyczyła generalizacji osiedli wiejskich na mapach topograficznych średnioskalowych, a habilitacyjna (1992 r.) – kompozycji układu odniesienia przestrzennego w systemie informacji geograficznej na przykładzie systemu SINUS. Zainteresowania naukowo-techniczne prof. Krystyny Podlacha początkowo dotyczyły głównie

kartografii wielko- i średnioskalowej, zarówno topograficznej, jak i tematycznej. W ramach IGiK działała na rzecz rozwoju metodologii i technologii kartograficznych. Szczególny wkład wniosła w dziedzinę wówczas początkującą, tj. w tworzenie, rozwijanie i unowocześnianie systemów informacji przestrzennej. Kierowała projektem badawczym, którego

efektem było opracowanie metody cyfrowego sporządzania map krajobrazowych z zastosowaniem tonalno-kreskowych informacji obrazowych. Jako szefowa Zakładu Kartografii cieszyła się powszechnym uznaniem i przyjaźnią zarówno współpracowników, jak też całej załogi oraz kierownictwa IGiK. Wysokie wymagania w kwestiach merytorycznych umiejętnie łączyła z wyrozumiałością i życzliwością wobec innych oraz pogodą ducha.

ŹRÓDŁO: IGiK